

NHỮNG CON CHỮ (CHẴNG) DỊU DÀNG ! (1)

(Đôi Thoại & Phê Bình Văn Chương)
Nhân “ĐỌC TRÂN SA CỦA TTBG”
(Người viết: VŨ LIÊN HOA).

I. THƯ TTBG GỬI PHẠM GIA CẦN, DALAT.

San Jose, California, Sept. 25. 2019, thứ Năm.

Cần ơi,

Hôm nay trời quá nóng, 98 độ F, đường giầy internet bị hư, đầu Cô đau nhức, nên không kết thúc được bài Từng Lớp Học Trò số 7 đoạn 3... đang viết dở. Kỷ niệm Dalat cứ quay mòng mòng trong óc suốt mấy ngày qua, từ khi (tại vì) Cần gọi cảm hứng (buộc cho) Cô phải nhớ.

Dalat êm đềm đi liền với Định Mệnh nghiệt ngã, nước mắt chan hòa ứa ra cùng lúc trên môi cười héo hon tái nhợt mấy chục năm xưa... chính là biểu tượng cho một bóng hình “ngàn đời được yêu” và cũng “ngàn đời đã khuất” trong trái tim Cô. Vì vậy mà tạm quên “lũ học trò” để nhớ về “*Trân Sa mỏng manh bé bỏng, có nụ cười răng khểnh, có cái trán cao bao dung cương nghị, có đôi mắt to sâu đượm nét buồn vời vợi*”.

Loạt bài Đoàn Trường, Ai Có Qua Cầu Mới Hay dưới đây, chào đời năm 2004, phổ biến hạn hẹp (hay gần như không phổ biến).

*/ Câu chuyện Trân Sa xảy ra tháng 11 năm 1975 tại Sài Gòn.

*/ Cuối năm 1995 ở Mỹ, “*đưa con gái rượu của anh Nguyễn*” bị các gã thi sĩ Trần Văn Lệ & Huệ Thu, Hồ Công Tâm rêu rao bậy bạ quá. Vì vậy mà cô PHẢI cho xuất bản Trân Sa.

*/ Tác phẩm đã chào đời (NXB Văn Uyên 2000) chỉ là **một nửa Trân Sa**, có nghĩa, vì muốn giữ yên cho hạnh phúc anh Nguyễn ở Mỹ mà phần anh viết cho Trân Sa, Cô phải biến luôn thành “là của Cô”.

*/ Còn bản chính hai người viết, gom cùng một tập, tựa đề Quyển Truyện Của Trân Sa thì chưa trao lại được cho anh như lời Cô đã hứa tháng 4 năm 1976. (Và chắc cũng chẳng bao giờ có dịp?!).

*/ Từ khi cầm bút, Cô **không chút nào** lưu tâm các bài của giới văn thi sĩ hải ngoại phê bình (bằng những lời lẽ rất nặng nề, bần thiú) trên các tác phẩm TTBG viết.

*/ Bài phê bình “Độc Trân Sa Của TTBG” dưới đây (tác giả Vũ Liên Hoa) là một ngoại lệ, được Cô đáp lại từng điểm. Lý do:

+ Tác giả Vũ Liên Hoa là một tay viết của tờ Văn Uyển (do Cô chủ trương và điều hành hơn một chục năm tại San Jose).

+ Trên hết, BỎI “tội cho linh hồn Trân Sa” và “nhân danh tám tình rất đẹp đã nhận từ anh Nguyễn 44 năm cũ” mà cô trả lời (vào tháng 2. 2004).

*/ Viết xong, đăng trong tuyển tập văn chương Con Tầm Đến Thác Vắn Còn Vương Tơ dày 600 trang.

Rồi tác phẩm này bị Cô gom cả ngàn cuốn bỏ vào một căn phòng sách, khóa kín cửa.

*/ Chú Thi sĩ Việt Trang, thân phụ Cẩn, là thi hữu của Lan Hinh.

*/ Em là học trò cũ của Cô.

*/ Vậy em có đủ tư cách để được Cô chia xẻ mọi sự thật liên quan đến Trân Sa.

*

* *

*/ Trân Sa huyền hoặc “chào đời” tại Sài Gòn. Cái khai sanh tự tay anh Nguyễn viết vào quyển vở học trò ngày 20/11/1975 tại quán rượu ông già trên đường Nguyễn Văn Chiêm.

*/ Trân-Sa-ảo-ảnh “gục chết” tại bóng tối góc đường Tăng Bạt Hổ - Minh Mạng Dalat đêm 22/12/ 1975, cái khai tử cũng tự tay anh Nguyễn quyết định.

*/ Trân-Sa-máu-thịt “bị” Cô dìm chết tại Sài Gòn sáng thứ Hai 26/4/1976.

*/ Trân-Sa-chữ-nghĩa vẫn sống vật vờ suốt 44 năm trong bóng tối âm u.

*/ Giờ đây có Phạm Gia Cẩn đọc đến số phận đau lòng của “một đứa em gái cùng quê hương Dalat” thì Cô trả TRÂN SA về cho Dalat, hân linh hồn Trân Sa sẽ siêu thoát được lên Trời.

44 năm trôi qua rồi!

Cảm ơn Cẩn.

Cô Thu Vân.

[]

II.

THỊ PHI KHỞI SỰ...

(24 năm xưa).

□

/ Nhận thư Thanh Vân*(và một tờ báo, tháng 11/1995):***Chị Thu Vân thân,**Em gửi chị tờ báo đã đọc cho chị nghe qua điện thoại bữa trước. Đọc xong quên đi. Suốt đời em chỉ muốn có một tình bạn "thật", sống chết chia sẻ cho nhau mọi nỗi. Em cũng có gặp "vài tình bạn", nhưng rồi chỉ đưa đến những cái gì đâu đâu. Ấu cũng là số phận.**Em gửi chị ít trà và ống Optalidon uống cho bớt nhức đầu. Chị cứ sống "thật" đi rồi ai cũng sẽ hiểu chị. Và lại cần gì chị nhỉ, lương tâm mình an lành thì đâu có chi làm mình bận tâm được.**Em mua mở hàng chị cuốn sách mới, có truyện gì cứ gửi cho em.**Thương chị nhiều.**Đừng buồn nữa nghe chị.**Thanh Vân.*

Rõ ràng khi gặp vận Bỉ thì hết cái xui này cứ kéo suốt tới cái xui kia. Thời gian cuối năm 1995 của tôi đúng là như vậy. Bỉ này chưa bày ra hết lại thấy Bỉ kia mau chóng lấp ló.

+ Chuyện thi sĩ Trần Ngọc (Tổng thư ký Hội Văn Bút ở Nam Cali) “bán rao” tôi “mê anh ta” chưa lắng thì lại biết tin ngoại tình của TNH với một phụ-nữ-nhà-văn “đang có chồng và ba con” ở Virginia.

+ Hơi thở tôi chưa kịp đều hòa theo cái tâm phản bội của TNH thì lại nhận lá thư Thanh Vân, kèm theo một tờ báo phát hành ở Houston, trong có một bài của Hồ Công Tâm viết VỀ TTBG.

Xưa nay ở hải ngoại, ai cũng biết Hồ Công Tâm là anh nhà-thơ-nhà-báo có loại chữ nghĩa xú ẻo công rãnh vào bạc nhất. Bài viết nhắm vào tôi trong tờ báo này cũng là như thế, (thật tội nghiệp cho những Con Chữ!)

Đó cũng là bài mà cách đây vài bữa tôi đã được Thanh Vân đọc cho nghe qua điện thoại.

Cảm nghĩ rất lạ là chính ngay khi ấy, tôi thấy lòng **thật dửng dưng**, y hệt như đang nghe Thanh Vân đọc chuyện ai khác chứ không phải về mình.

Tờ báo được tôi vút vào lò sưởi ngay sau khi nhìn lướt qua “bài chửi TTBG”.

Tuy nhiên có một điểm đau lòng làm động tâm linh suốt cả ngày hôm đó. Tôi gọi cho bà thi sĩ Huệ Thu, vợ ông nhà sĩ Bùi Ngọc Tô ở San Jose để hỏi về "*quyển Trân Sa*" của tôi. Bà này bảo "đã đưa cho Nguyễn từ bốn năm trước). Các cú phone kế tiếp không thấy ai bắt

Tôi bèn trình bày mọi sự với TNH.

Những lời trần tình khẩn thiết lại là (cái có cho?!) "nguyên nhân lớn nhất" (lời TNH về sau) "*dẫn đến sự tan vỡ trong cuộc hôn nhân giữa tôi và TNH.*"

(Dầu vậy, TNH vẫn gọi bà Huệ Thu để hỏi cho ra lẽ. Cái phone không được nhắc.)

Đôi đẽ, tôi viết một lá thư cho ông Nhà sĩ Bùi Ngọc Tô, -cũng là chỗ quen biết với TNH và tôi- rồi đem đưa tận tay ông ở ngay văn phòng nhỏ rằng:

"Thưa anh Bùi Ngọc Tô,

Lẽ ra câu chuyện sắp nói đây tôi chỉ nên giải quyết riêng với vợ anh, nhưng bởi biết chị ấy sẽ cúp máy ngay nếu nghe tiếng nói tôi (như hôm kia đã từng cúp máy TNH) để chạy chối một sự thật; vả lại việc cũng có thể phung phí đến danh dự nhiều người, nên tôi trình bày với anh vậy.

Năm xưa, cuối 1975, ở VN, tôi và Nguyễn (anh cũng giao thiệp) có với nhau một mối tình đẹp.

Hai tập nhật ký mang tựa đề Quyển Truyện Của Trân Sa viết từ mỗi phía, gom chung lại, trước khi đi lấy vợ, Nguyễn trao tôi giữ với lời hứa rằng:

"Mai sau dù ở bất cứ phương nào mà hề biết Nguyễn muốn xin lại tập Trân Sa, tôi sẽ bằng mọi cách thực hiện điều đó cho Nguyễn."

Thời gian tôi và Nguyễn yêu nhau, cũng có sự hiện diện của chị Huệ Thu trong kỷ niệm như một người bạn. Khi ấy chị có tên là Bùi Thu Huệ, cùng tôi mở một sạp bán sách trên lề đường Lê Lợi.

**/ Tháng 8/1991, Nguyễn và gia đình qua Mỹ định cư, có tìm gặp chị Huệ Thu.*

+ Chính chị là người gọi điện thoại báo cho hay sự hiện diện của Nguyễn tại nhà chị bữa đó.

+ Cũng qua chị, Nguyễn xin tôi trao lại quyển Trân Sa.

+ Tôi nhận, ít hôm sau, đem quyển Trân Sa đến nhờ chị trao về cho Nguyễn.

*+ Sau đó, chị nói với tôi rằng "**Nguyễn đã nhận tập sách của Thu Vân**".*

**/ Bốn năm trôi đi, tôi sống bình an trong ý nghĩ "Lời hứa năm xưa đã được thực hiện, Trân Sa đang nằm trong tay Nguyễn".*

+ Nào dè tất cả đảo ngược.

Thay vì phải trao cho Nguyễn thì chị Huệ Thu lại toa rập cùng Trần Văn Lệ và Hồ Công Tâm, biến câu chuyện thành một bài viết rất bản thủ.

(...)

(Ở đây tôi không đành ghi xuống trên trang giấy trắng của mình những lời lẽ ấy, chỉ thay vào đó mấy cái dấu chấm chấm. Xin lỗi độc giả).

*

**

Thưa anh Bùi Ngọc Tô,

Cá nhân tôi rất minh bạch từ Chữ Nghĩa đến Đời Sống.

Anh là người đàn ông hoàng, là chồng hiện tại của chị Huệ Thu, xin anh hãy giúp tôi lời này:

"Từ nay nếu còn nghe bất cứ dư luận nào xúc phạm đến tôi qua quyển nhật ký Trần Sa thì tôi sẽ lật hết các cái tẩy của cả Huệ Thu lẫn Trần Văn Lệ phơi bày trước công luận.

Chị ấy giao thiệp với tôi từ 20 năm trước nhưng chắc chưa biết tôi là ai."

(...)

(TTBG tự ý xóa bỏ).

(...)

Thân chào và cảm ơn anh Bùi Ngọc Tô.

TTBG.

[]

Kết quả không lường là ĐÚNG NGAY BUỔI HÔM SAU cái ngày ông Bùi Ngọc Tô nhận lá thư tôi, chính tay bà Huệ Thu mang lại cho tôi cuốn nhật ký Trần Sa. Tập sách vẫn nằm trong cái bìa màu vàng của 4 năm trước, nay miệng phong thư đã bị mở. Xong, nói giả lã với tôi những lời khách sáo rồi bỏ đi luôn.

Từ khi ấy, cái tên Thu Huệ (hay Huệ Thu) bị xóa gạch vĩnh viễn khỏi đời tôi.

[]

*(Trần Thị Bông Giấy.
Ghi lại tại San Jose, thứ Hai Sept. 30/2019
8:50 PM)*

[]

